

rapport af februar 1985 har peget på spørgsmålet og anbefalet, at kommissionen nøje følger eventuelle ændringer i niveau og mønstre for udstedelse af tilladelser til fangst i videnskabeligt øjemed. Der vil således blive set med kritiske øjne på et projekts videnskabelige værdi, men det må herved tillige erindres, at det er et led i 0-kvotabeslutningen, at der inden 1990 af kommissionen skal foretages en omfattende bedømmelse af hvalbestandene for at vurdere effekten af 0-kvotabeslutningen og overveje modifikationer heri efter 1990.

Spørgsmål 336:

Ministerens kommentarer udbedes til den norske statsråd Asbjørn Haugtvedts svar til Margrete Auken på Nordisk Råds session i Reykjavik 8. marts 1985. Især bedes følgende kommenteret:

a) Er ministeren enig i statsrådets udtalelse om, »at den norske fangsten av småhval på en række punkter skiller seg fra det vi vanligvis oppfatter med begreppet »kommerciell hvalfangst«, og samtidig har den særtrekk som ligger nærmere en del av den fangst som drives av såkaldte urbefolkninger, og som er unntatt fra Hvalfangstkommissjonens moratorium for kommersiell fangst. Dette gjelder både med hensyn til fangstmetoderne som benyttes, og de sosjale og økonomiske livsvilkår for dem som driver denne fangst«?

b) Til statsrådets oplysning om, et enkelte lande var blevet kontaktet, bedes ministeren oplyse, om Danmark var iblandt dem. I bekræftende fald, hvordan har Danmark reageret på den norske henvendelse?

c) Er ministeren enig med statsråden om, at det især er inuit, der er ansvarlig for grønlandshvalens udryddelsestruede situation?

Svar (Grønlandsministeren):

Ad a og b:

Statsråd Asbjørn Haugtvedt har i en besvarelse på Nordisk Råds session den 8. marts 1985 af spørgsmål nr. E 20 angående kommerciel hvalfangst, stillet til Norges regering af en repræsentant i Nordisk Råd, Margrete Auken, præciseret, at der fra norsk side ikke har været fremsat noget forslag om, at den norske hvalfangst skulle ligestilles med den hvalfangst, der drives af urbefolkninger.

Det oplyses videre i besvarelsen, at Norge på baggrund af den opfattelse af norsk hvalfangst, der citeres i nærværende spørgsmål fra miljø- og planlægningsudvalget, har haft samtaler med myndigheder i enkelte af de øvrige af hvalfangstkommissionens medlemslande. Statsråd Haugtvedt udtaler herom: »... her har vi redegjort for den norske småhvalfangstens særtrekk med små fartøyer drevet av fiskere bosatt i de ytterste kystdistrikter. Vi har gjennom disse samtaler møtt betydelig forståelse for, at den norske fangsten er annerledes enn det man vanligvis oppfatter som kommersiell fangst.«

Danmark er ikke blandt de medlemslande, som Norge har haft sådanne samtaler med, og jeg finder det bl.a. derfor ikke rigtigt at kommentere den norske regerings besvarelse af spørgsmål E 20 på Nordisk Råds session den 8. marts 1985.

Ad c:

Jeg er ikke overbevist om, at formuleringen af delspørgsmål c fuldt ud dækker, hvad statsråd Haugtvedt har ment. Når dette er sagt, mener jeg i øvrigt ikke, at det især er inuit, der er ansvarlig for den nuværende bestandssituation for grønlandshvalerne, men at det egentlige ansvar herfor ligger hos de hvalfangere, der i forrige og begyndelsen af dette århundrede drev storfangst på bestanden.

Spørgsmål 337:

Vil ministeren sikre, at den danske delegation på IWCs årsmøde i juli arbejder imod, at Norges kommercielle hvalfangst omdefineres, så den ikke omfattes af moratoriet, og vil Danmark i det hele taget modarbejde de planer, som statsrådens tilkendegiver at Norge har om at omdefinere sin hvalfangst?

Svar (Grønlandsministeren):

Det fremgår af statsråd Asbjørn Haugtvedts udtalelse på Nordisk Råds session den 8. marts 1985, at Norge har ført samtaler om hvalfangst med myndigheder i enkelte af de øvrige af hvalfangstkommissionens medlemslande, hvorunder man fra norsk side har redegjort for »den norske hvalfangsts særtrekk«. Statsråden synes ikke at tilkendegive, at Norge har planer om at omdefinere sin hvalfangst. Det forekommer i øvrigt ikke